

Tahlil ve Tenkitler

Janos ECKMANN, *Chagatay Manual* (Çağatayca elkitabı). Indiana University Publications, Uralic and Altaic series. Volume 60. 1966. XII+340 s. 8.50\$.

Orta Türkçe dil ve edebiyatı sahasında çalışan Macar asıllı türkolog Janos Eckmann yillardan beri süren gramer çalışmalarını bir kitapta toplamıştır.

Çağatayca devresine ait araştırmaların yanında, J. Eckmann, Orta Türkçe devresinin Karahanlı (Hakaniye), Harezm ve Kıpçak sahalarına ait değerli araştırmalara da sahiptir.

J. Eckmann *Chagatay Manual*'nın önsözünde, eserini : "Çağatay dilinin bu elkitabı, en az bir yaşayan Türk diline vakıf, çağatayca çalışan talebeler için metin ve sözlüğü hâvi bir müracaat kitabı olarak hazırlanmıştır. Bu el kitabı, bilhassa tarihî Türk grameri ile uğraşanlara veya modern Orta-Asya Türk Dilleri hakkında bilgilerini artırmayı arzu edenlere son derece faydalıdır. (s. 1)" ve "Bu kitap klasik Çağatayca öncesi devresi (XV. asırın başı-1465) ile klâsik Çağatayca (1465-1600) devresinin diline ait bir elkitabıdır (s. 10)" cümleleri ile tanıtmaktadır. Eser şu bölümlerden meydana gelmiştir :

1-13. sahifelerde çağataycaya ait bir ön söz yazılmıştır. Bu ön sözde tarihî girişî müteakip "çağatay dili" terimi üzerinde durulmuş, daha sonra bugüne kadar Orta Türkçenin bilhassa çağatay sahasına ait yapılan araştırmaların tenkidi yapılmış ve Orta Türkçe devresi Eckmann tarafından sınıflanarak Orta Türkçe'de çağataycanın yeri belirtilmiştir.

Ön sözden sonra, (15-216. sahifeler arasında) Çağatay grameri yer almaktadır. Eckmann'ın gramerinin bir vasfi da gramerine aldığı örneklerin kaynaklarını göstermesidir. Çağatay diline ait bu kaynaklar 17. ile 24. sayfalar arasındadır.

Eserin 25-51. sahifeleri ses hadiseleri, 52-185. sahifeleri kelime yapısı, 186-215. sahifeleri ise cümle yapısı bölümlerini ihtiva etmektedir.

217-250. sahifelerde index yer almıştır.

251-274. sahifelerde ise Çağatayca metinlerden seçimler vardır. Bu bölümde : Bâbürnâme, Zafernâme, Mahbûbü'l-Kulûb ve Nevâî'nin Târih-i Enbiyâ'sından mensur örnekler, Hüseyin Baykara, Nevâî, Şeybânî, Ubeydî ve Bâbûrden gazeller, Nevâî, Bâbûr, Şeybânî'den rübailer, Mîr Saîd, Ebu Bekr Mirzâ, Ali İskender Şîrâzî, Lutfî, Nevâî'nin tuyuğları ve Şeybânî'nin bir bilmecesi de manzum örnekler olarak neşredilmiştir.

275-325. sahifeler arasında, eserdeki Çağatayca kelimelerin sözlüğü, 327-340. sahifelerde ise umumî bibliyografya bulunmaktadır.

J. Eckmann bu eseri ile şüphesiz ki büyük bir boşluğu doldurmuştur.

J. Eckmann'ın, bu eserini, çok yakın arkadaşı ve meslekdaşı olan ve kendisinden beklenen eserleri veremeden genç yaşında vefat eden Prof. Dr. Mecdut Mansuroğlu'na ithaf etmesi, bu esere, ilmî değeri yanında muhakkak ki büyük bir mânevî değer sağlamıştır. Müellifi tebrik ederiz.

Janos ECKMANN, *Chagatay Manual*. Indiana University Publications, Uralic and Altaic series. Volume 60, 1966.

The Hungarian born Turcologist Janos Eckmann, who works in the field of Middle Turkic language and literature, has collected in one book the results of many years of work on grammar. The work is divided as follows:

A preface (pages 1-13) deals with the Chagatay language. Following a historical introduction reference is made to the term "Chagatay language", and further on a criticism is made of all research done in Middle Turkic, particularly in the field of Chagatay. By Eckmann's classification of the period of Middle Turkic, the place of Chagatay (in Middle Turkic) is clarified.

Following the preface, a section (pp. 15-216) is devoted to Chagatay grammar. One of the characteristics of Eckmann's grammar is to show the sources from which he takes his examples. These sources dealing with the Chagatay language are to be found between pages 17-24.

Pages 25-51 are devoted to the origin of sounds, and pp. 52-185 to word formation, while pp. 186-215 deal with sentence construction.

Pages 217-250 contain the index.

On pages 251-274 there are selections from Chagatay texts. In this section are published prose examples from Bâbürnâme, Zafername, Mahbûbû'l-Kulûb and Nevâî's Tarihi-i Enbiyâ, while lyric poems from Hüseyin Baykara, Nevâî, Şeybânî, Ubeydî and Bâbûr, quatrains from Nevâî, Bâbûr and Şeybânî, tuyûğ from Mîr Saîd, Ebu Bekr Mirzâ, Ali İskender Şirâzî, Lutfî and Nevâî and a riddle of Şeybânî are given as verse examples.

On pages 275-325 is an index of Chagatay words used in the book and on pages 327-340 appears a general bibliography.

There can be no doubt that J. Eckmann has filled a great need with this book.

J. Eckmann's dedication of this book to Prof. Dr. Mecdut Mansuroğlu, who was a colleague and a very close friend of his and who died while still young without being able to achieve what was expected of him, undoubtedly confers upon the book a great moral value in addition to its scholastic worth. We congratulate the author.

János ECKMANN, *The Divan of Gedâ'i* (Gedâ'î Dívâni), Indiana University Publications, Uralic and Altaic Series. Volume 113., 1971. 405 + 133 s. \$ 15.

Vefat haberini bu sayımızda verdigimiz türkoloğ János Eckmann'ın ölümünden önce neşrettiği son eseri Çağatay şairlerinden Gedâ'nın divanı olmuştur.

Eckmann, Gedâ'î divanı neşrinin önsözünde onun biyografisi ve konu ile ilgili tatkikler üzerinde durmuştur.

Gedâî onbeşinci asır Orta Asya Çaağtay şairlerindendir. Şiirlerinde *Gedâ* mahlasını kullanmıştır. Ali Şir Nevâyi Gedâ adını *Gedâî* olarak zikreder. Gedâî'nin 806/1403-1404 civarında doğduğu tahmin edilmektedir.

Gedâî divanının bilinen tek yazma nüshası, Paris, Bibliothèque Nationale, Suppl. Turc. No. 981'de kayıtlı yazmanın 91b - 161a varakları arasındadır. (Bu yazmanın ilk kısmında Lütffî'nin divanı yer almaktadır). Yazmanın son kısmı kopmuş olduğu için müstensih adı ve istinsah tarihi belli değildir. Tahminen onaltıncı asırda istinsah edilmiştir.

Bu eksik divan, 229 gazel, 2 kaside, 1 müstezad ve 5 tuyug'u ihtiva eder.

Gedâî üzerinde şimdije kadar belli başlı bir araştırma yapılmamıştır. Onun hakkında sadece Nevâyi'nin verdiği mâtûmatı nakleden Köprülü, Bombacı... vs. Onu çok kısa ve isim olarak zikrederler.

Eckmann, bu mâtûmatı veren önsözünden sonra, "Gedâî Divanı" adlı bu neşrine, divandaki 229 gazel, 2 kaside, 1 müstezad ve 5 tuyug'un transkripsiyonlu metnini vermiştir.

Üçüncü bölümü Gedâî divanının sözlüğü teşkil etmektedir. Bu sözlükte sadece kelime karşılığı verilmekle kalmamış, o kelimenin geçtiği deyim, atasözü... vs. gibi şekiller de belirtilmiştir.

Eserin son bölümünde ise Gedâî divanının tipkibasımı verilmiştir.

János Eckmann, bu neşriyle Gedâî'nin divanını bir bütün olarak ilim âlemine sunmaktadır.

Bize göre, bu eserin zikredilecek bir yönü de Eckmann'ın kadırsınashğını göstermesidir. Chagatay Manual adlı eserini merhum Prof. Dr. Mecdud Mansuroğlu'ya ithaf eden Eckmann, "Gedâî Divanı" adlı bu eserini "Ahmet Caferoğlu'ya - Doğumunun 70. yıldönümü dolayısı ile -" ithafi ile de ölümsüzleştirmiştir, Türkiye'de iken gördüğü sıcak dostluğun nişanesini son iki eserindeki bu iki ithafi ile böylece belirtmiştir.

Şüphesiz ki bu büyük insanı, Türkiye'deki dostları ve talebeleri unutmayacaklar ve hatirası önünde her zaman saygı ile eğileceklerdir.

Osman F. Sertkaya